

del

Sindicat Musical de Granollers i sa Comarca

Periòdic mensual

Director:

Josep Tapias Canal.

Redactor:

Francisco Jané i Boix

Granollers, Setembre de 1924

Redacció: Carrer d'en Josep Umbert, 26
(Orfeó Granollerí)Col·laboradors: Tots els
socis, en defensa de llurs
drets i aficcionats a la lite-
ratura.**Odi, ràbia i venjança**

El que subscriu, assabentat per mitjà de persones de la seva confiança, al mateix temps que pel públic en general, de que hi ha una minoria de músics associats d'aquesta població que, aprofitant-se de les circumstàncies actuals, favorables als músics no associats, també d'aquesta població, i d'altres que encara que siguin associats, són aquells que en totes les societats n'hi han, sistemàtics de mena per a la lluita en contra sempre dels que governen, s'apleguen junts, molt sovint, i discuteixen a espatlles dels altres associats fora de l'estatge social del Sindicat.

Aquestes reunions són conspiracions per a atropellar al que subscriu, en primer lloc, i després per a fer desaparèixer, a ésser possible, el Sindicat Comarcal i constituir-ne un altre, emperò sense els professors músics de la comarca.

La maniobra que preparen dits senyors descontents d'aquest Sindicat i de tota classe d'institucions, és la de fer públic un manifest en contra de la gestió de l'actual Junta directiva, per a sorprendre,

tal volta, la bona fè dels associats residents fora d'aquesta població, demanant llur adhesió a l'objecte de presentar-lo a la Federació i així salvar les responsabilitats del President i Secretari del Sindicat Musical de Catalunya (Barcelona), que són els mateixos senyors i càrrecs de la esmentada Federació, per haver aquests prestat tot l'apoi als músics no associats, infringint acords i estatuts, i d'aquesta manera fer creure al Consell Federatiu (si és que existeix encara), que en els acords existents sobre el conflicte de Granollers va sofrir una equivocació, i per tant, veure de deixar sense efecte el fallo de la Federació i Sindicat, respectivament.

Recordo una vegada més a tots els associats aimants del nostre Sindicat, baluart de les nostres aspiracions, que no es deixin sorprendre en la llur bona fè pels cants de sirena d'aquests senyors, puix que els uns s'uneixen amb els altres tant sols per a fer ús de l'ODI, LA RÀBIA I LA VENJANÇA.

Guaiteu-los fit a fit i veureu com no

us equivoqueu. Els no associats, per odi al que subscriu, perquè no han trobat encara la justícia que busquen i demanen, a l'objecte de fer entendre a l'opinió aliena a nostre professió que la raó és d'ells.

Els altres, per ràbia al que subscriu, per la multa imposada per acord de Junta Directiva i General essent ell President, farà uns dos anys; multa aprovada per l'actual Federació, quan era de President el senyor Tost i de Secretari el senyor Artal; aimants els dos de la Federació.

I els directors del Sindicat Musical de Catalunya (Barcelona) per venjança al que subscriu per la lluita empressa en sa qualitat de Secretari de la primera i veritable Federació d'entitats i corporacions musicals de Catalunya amb dit Sindicat, com tot l'element musical de Catalunya recordarà perfectament, per ésser encara tendre la ferida.

Per tot quant queda expressat, el que subscriu repeteix a tots els associats, desinteressats d'aquest Sindicat i federats, que quan rebin notícies dels que del Sindicat en fan odi, ràbia i venjança, que contestin amb el despreci i els aconsellin al mateix temps la germanor, que és testimoni i el fet d'un companyerisme necessari a tots.

J. TAPIAS CANAL

De la Junta general del dia 19 de juliol últim

No sé com se desenrotllà. Un compromís d'última hora en el conjunt del qual formo part, m'impossibilità d'assistir a dit acte, com també foren forçosament absents els meus companys d'orquestra.

Sembla que la lògica i la raó devien haver aconsellat a l'Assemblea, no celebrar aquella fins que tots els companys músics podessin assistir-hi, perquè si els acords que es prenen han d'ésser lleis, just és que en la confecció de la mateixa puguin intervenir-hi tots els que voluntariament vulguin assistir-hi. No fou així. Hi havien unes ànsies ben manifestes de tirar algun projecte avant, passant per sobre de tot. Això m'ho demostren palesament les notes que, per a la formació de l'Acta, prengué el Vocal Sr. Pozo, que actuà de Secretari, com també ho demostra el tenir ja preparades unes candidatures per a celebrar una votació que no era convocada i que, per ordre del Delegat de l'autoritat, va ésser retirada la votació que s'intentava tirar avant.

Que *no era convocada* repeteixo, senyors impacients; llegeixin, com se deu llegir la convocatòria i veuran com en lloc parla de tal votació. Que hi han ànsies? Una mica de paciència, senyors; perquè les coses deuen ésser ben fetes i quedar tot en el lloc que correspon.

No podia ésser convocada nova elecció, quan encara no havíem donat coneixement de que la Junta últimament votada (dia 3 del mateix juliol), no havia acceptat en totalitat els càrrecs elegits. Dels uns, dels reelegits, se'ls acceptà la renúncia en la reelecció que, per dignitat, renunciaven; d'altres, que alegaren, entre altres coses, incapacitat per a exercir

el càrrec, també se'ls acceptà llur renúncia *per incapacitat*, pels mateixos que els havien votat; però en quedava algun altre que l'Assemblea ignorava si havia o no acceptat, així com la Junta ignorava si l'Assemblea acceptaria o no dita renúncia.

Es veritat que la publicàrem en el BUTLLETÍ; però, el nostre deure era explicar-ho a l'Assemblea, per si aprovava o no dita renúncia.

Podíem, nosaltres, convocar nova vocació sense autorització de l'Assemblea general? Senyors, una mica de criteri i discórrer bé!...

Per això fou convocada la Junta General del dia 29 de Juliol prop passat, per a saber a què atendre'ns, per a obrar en conseqüència. La anunciàrem, i aprofitant les circumstàncies, en Junta ordinària, confeccionàrem l'*Ordre del Dia*.

Es tractà, en dita Junta General, de res referent a aital *Ordre del dia*?

Tinc a la vista *unes notes* incompletes del Sr. Pozo, que actuava de Secretari, notes que protesto de la manera més enèrgica i de les quals parlaré en altre lloc, que diuen:

«1.º Acta anterior, aprovada.

4.º Continuación de la Junta Dimisio-naria para convocar a una Junta extra-ordinaria para elección de Junta nueva.

6.º Se convoca a los representantes de conjuntos comarcales para que asis-tan a la reunión extraordinaria, para que puedan rendir cuentas para la buena marcha del Sindicato. Queda rechazado el 20 por ciento por unanimidad. (Els assis-tents eren uns 14 ó 15.)

7.º Se acuerda Junta General para el día 12 de Agosto.»

No diuen res més les notes que obren en mon poder; notes incompletes per falta les 2.ª, 3.ª i 5.ª, i jo, com a Secretari en actuació, siga amb el caràcter que siga, però en actuació, em guardaré prou

de convocar una Junta General que no siga en les circumstàncies següents:

1.º Tenir formulada l'Acta de la Junta General extraordinària anterior:

2.º Tenir formulada una convocatò-ria a l'Acta per Junta Directiva, com co-rrèspòn:

3.º Que, per respectar els drets que tenen tots el socis sindicats, estudiar una data per a la celebració, a la quai puguin assistir-hi tots ells i no una escullida a l'etzar, com la que diuen les notes que tinc en mon poder, que intencionadament o no es convoca per a un dia que una orquestra de la qual formen part un vocal i secretari, té un compromís en tocar fóra de la localitat.

Per al primer cas, no es pot formular una Acta de Junta General, no tenint com-pletes les notes del què s'ha tractat en ella.

En el segon cas, no hi ha hagut, des de la celebració de la Junta General pas-sada, temps material per a reunir a tota la Junta Directiva per a la confecció de la convocatòria.

I en el tercer cas, deu estudiar-se la data i disposar de temps per a la seva impressió i envió als socis de fóra, per-què tinga un efecte lògic i raonable.

Les coses no deuen fer-se per sorpre-sa, i val la pena de no precipitar-les per a no fer unes ridicoleses com les come-ses en Juntes generals anteriors, en les quals es votaren individus per a càrrecs de Junta i no es protestaren després les manifestacions d'incapacitat fetes pels elegits, aprovant-se en Assemblea.

Senyors socis del Sindicat Musical de Granollers i sa comarca: **Se celebrarà nova Junta General extraordinària**, quan hi hagin possibilitats de poder-hi assistir tots els socis que vulguin assis-tir hi, com és son deure.

La Junta Directiva es reunirà quan pu-guï, puix ningú ignora que estem en ple

període de festes majors i no sobra temps per a fer les coses ben fetes com se deu.

I, reunida la Junta Directiva, es formularen les convocatòries a l'acte convenients, anunciant dia, hora i lloc.

Però tinguin per entès que es discutirà el què es deu discutir; puix hi ha necessitat de parlar clar, d'exigir responsabilitats per les coses mal fetes que pugui haver-hi; i, si acusacions hi han d'haver, fer-les concretes, senyalant dates i sortint a la llum del dia totes les coses que deguin discutir-se.

Els treballs *a la sombra*, els deixem per als mal intencionats, per als intrigants i per als que ni gosen donar la cara, escudant-se sempre en la mala fè de llur impotència, de llur incapacitat.

La Junta presentà sa dimissió amb caràcter de que es discutís sa actuació; si hi han protestes d'ella, han de senyalar-se i discutir-se; que surtin a la llum del dia, i no fer la feina del taup, anant minant per sota.

Nosaltres donem la cara, i estem disposats a discutir fets. Tenim reglaments que són nostra norma i a ells ens atenem; però això sí, qui vulga posar un *pero* en nostra tasca, que procuri estar tranquil de consciència.

El Secretari,

FRANCISCO JANER BOIX

Agost de 1924

La dimissió del President del nostre Sindicat

En la reunió general últimament celebrada, el nostre benvolgut i apreciat director d'aquest BUTLLETÍ, En Josep Tapias Canal, presentà la dimissió, amb caràcter irrevocable, del càrrec de President del Sindicat, organitzador del mateix.

Els comentaris dels associats, amb motiu de la dimissió del senyor Tapias, són en extrem divulgats en diferents aspectes. Els uns, si serà per la falta d'assistència dels socis a les reunions; afegeixen altres si serà per la repartició de candidatures per a elegir nova Junta directiva, no essent en l'ordre de la convocatòria; n'hi han d'altres que diuen que de cap manera podia presidir una reunió general composta d'un número de catorze a setze, i encara la majoria declarats incapacitats, i molts d'altres afirmen que dita dimissió del senyor Tapias ha sigut presentada pel comportament del Sindicat Musical de Barcelona en relació al conflicte del Sindicat local, infringint descaradament, dit Sindicat de Barcelona, el Reglament de la Federació.

En la pròxima reunió general, que a petició de varis socis tindrà lloc a la tarda del dia que oportunament se senyalarà, serà discutida públicament dita dimissió.

AVISOS I NOTICIES

Donem les més expressives gràcies als sindicats musicals federats que prengueren part en nostra Assemblea del dia 5 de juliol prop passat, personalment o per adhesió, i per ses atentes manifestacions.

La nostra crida fou perquè presencïessin l'atenció que ens ha tingut el Sindicat de Catalunya (Barcelona) en la qüestió dels nostres litigis, i, després dels deguts comentaris, prendre acoràs d'on en sortissin unes bones orientacions per a la bona relació i harmonia de tots els sindicats federats sense exclusions.

Aquest era el nostre ànim; no arribàrem a tant, perquè les circumstàncies així ho exigiren i perquè hi havia en l'assemblea interessats en que així fós; però nosaltres no desmaiem, perquè som d'un tremp que primer ens trencarem que doblegar-nos; i som forts perquè ens acompanya la raó.

Un compàs d'espera, i a reveure!

....

Tenim de fer constar que la nostra prudència aconseguí que no fós tret del local on celebràvem l'assemblea del dia 3, algún intrús que, sense ostentar representació legalitzada, s'introduí entre els assembleïstes.

El senyor Josep Cañameras, de Barcelona, si ostentava alguna representació, havia de presentar-la degudament a son temps, o sollicitar de la Junta la seva assistència a l'acte, que no creiem que se li hagués negat.

En l'ofici acompanyatori dels delegats per la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya i del Sindicat Musical de Catalunya (Barcelona), sols hi figuraven els noms dels senyors Escribano i Hostalrich (a) Portell.

Sr. Cañameras: Els músics de fóra som una mica delicats.

I atents, per això, eh?

....

El senyor Escribano, Secretari del Sindicat Musical de Catalunya (Barcelona) i de la Federació de Sindicats Musicals de Catalunya, Mare de Déu i que estava *castig* el dia de l'assemblea!

Però, senyors, l'home, per broma que fassi, per a passar per damunt de la veritat necessita una cosa indispensablement: molta memòria. I, si no, ja ho veu, de peus a la galleda.

Ocórrer-se-li dir, al senyor Escribano, que el Consell federatiu no havia fallat contra ningú en la qüestió dels músics dissidents, societat La Alhambra i Sindicat Musical de Granollers i sa comarca, havent dit senyor enviat un ofici que diu:

«No habiendo recibido acuse de recibo a nuestro oficio del 21 próximo pasado, le rogamos se sirva notificarnos si los señores que fueron baja de ese Sindicato han acatado el fallo del Consejo Federativo, para, en caso contrario, darles definitivamente de baja en la Federación, cursando las órdenes oportunas a las Sociedades adheridas para los efectos consiguientes. — Dios guarde a usted muchos años. — Barcelona 10 de Junio de 1924. — El secretario general, *Enrique Escribano* (rubricat). — V.º B.º, el presidente, *Pedro Carbonell* (rubricat) — Señor don José Tapias Canal, presidente del Sindicato Musical de Granollers.»

Cúes de pansa, senyor Escribano, o deixar la broma per la serietat!

Si fou una broma...

....

El senyor Joan Font, pianista d'aquesta localitat, s'ha donat de baixa de soci.

Motiva la baixa per agravis rebuts de la Presidència, per no haver-li donat permís aquesta per a tocar en la societat La Alhambra, societat en litigi i boicotejada, per acord de la Junta Directiva i Federació.

Preguem a dit senyor Font que declari el treball des de gener d'aquest any fins l'última festa feta en dita societat, per als efectes del pagament del gravament.

....

Prevenim que dintre de poc seran enviats, per separat, els Estats de Comptes des de gener a juliol del corrent any.

....

Prevenim als senyors representants de conjunts, l'obligació de presentar les contractes per a l'abonament del gravament, puix hi ha algú que des de juliol, deixa de complir aquest requisit.

S'els prevé, per als efectes estatulits i perquè després no puguin alegar ignorància, en el cas de mantenir-se en rebel·lia.

....

La direcció i redacció del BUTLLETÍ pregunen als associats que perdonin el retràs d'aquest número, puix tenia de sortir a primers d'agost. L'excés de treball a l'impremta per a la passada festa major d'aquesta ciutat, i després per haver-se instal·lat una nova màquina en el taller, han sigut causa del retràs que deplorem.

No dubtem serà ben acollida la nostra bona intenció en donar aquestes explicacions.

....

S'ha rebut de la Secretaria de la Federació un avís, assabentant de que és

fet l'ingrés de soci del Sindicat d'Orquestres de la província de Girona a la Federació.

Felicitem de debò al Sindicat de Girona per aital decisió, així com també li desitgem més sort que a aquest nostre Sindicat, per a quan necessari apoi de la Federació i, en especial, del Sindicat de Barcelona.

El temps ho dirà.

....

Solicitem de l'amabilitat dels senyors socis que ens disculpin si no reberen el BUTLLETÍ núm. 7 amb més temps per a poder enterar-se de son contigut abans de la Junta General extraordinària del dia 29. No fou culpa nostra, ni de l'impremta.

Es feren els originals amb temps degut, però quan foren passats per la censura militar, impresos i segellats els nombres corresponents, per a permís de publicació, fou ja massa tard, passant-se seguidament tan prompte podérem.

No fou ni deixadesa, ni inèrcia; foren les circumstàncies de la anormalitat.

....

Se solicita al senyor del Pozo que passi per secretaria, perquè amplii les notes de l'Assemblea General i així poder redactar l'Acta corresponent a la mateixa.

Com no sabem les hores disponibles del senyor del Pozo i senyor Secretari, poden deixar nota a casa de l'últim en quin dia i hora pot celebrar-se la consulta.

Al mateix temps havem d'indicar al senyor del Pozo, carregat de bona fè com el creiem, que no es deixi sorprendre, puix està desempenyant uns papers bastant tristos, des de fa alguns dies, cosa que nosaltres deplorem.

Ell sap de sobres tot el què ha transcorregut en els conflictes passats últimament; sap que han sigut atentament ateses ses manifestacions; sap que es discutí i fallà una qüestió i que, com a dis-

cutida i *fallada*, no deu tornar-se a ressuscitar. Tots aquests casos i fallos, els coneix i sap que a més d'ésser aprovats, consten en totes les Actes, firmades per ell mateix, sense la més petita protesta.

Si per raons privades, creu haver fet el què no havia de fer, val més que es quedi al marge de la qüestió, que fer feina negativa de la que ell mateix ha fet abans.

Quan hi han interessos creats, siguin per relacions, amistats o per atencions d'empleo o el què siga, que nosaltres no creiem, li aconsellem el què hem dit, que val més posar-se al marge, que desfer el què hom ha fet.

Les Actes canten, *senyor del Pozo*, i la seva firma certifica.

Sigui tan bo com vulga, però no permeti que ningú abusi de sa bondat. Consell d'amic.

....

Havent-hi interès, per part d'algun músic associat, en *ressucitar un mort*, i essent aquesta qüestió *fallada* en Juntes anteriors, fallo aprovat en Juntes Generals també passades i per la Federació, en el BUTLLETÍ es publicaran *Íntegres* les Actes que, inscrites en el Llibre corresponent, tracten d'aquest assumpte, si li sembla al *senyor Domènech*.

Ni ignorància, ni mala fè. La veritat abans que tot.

....

Aital com pressentíem, han tornat a venir professors del Sindicat Musical de Catalunya (Barcelona) d'augment en l'orquestra formada per no associats i dirigida per un soci del Foment Musical de Barcelona, i en societat posada en l'*Índex* de boicots pel Sindicat nostre i per la Federació de Sindicats de Catalunya.

Alguns dels professors són reïncidents.

Ah! i en presència del President de la Federació!...

Si això és formalitat, que vinguin els de la Junta de Barcelona i ens ho espiquin.

Això és gana, o són ganes de burlar-se de qui té més sinceritat que ells.

....

S'ens ha dit que, arreglat l'assumpte pendent entre empreses d'Espectacles i professorat del Sindicat de Barcelona, tenen *ganes*, alguns d'aquests últims, de venir a arreglar l'assumpte dels no associats i Sindicat d'aquí.

Si és així, devem confessar-ho, ens fan llàstima. Tanta feina que hi ha, a casa de cada hui!...

Aquí, no es compren conciències amb diners, ni *se ablandan cueros curtidos*.

Sàpiguen que els músics no associats d'aquí, no faran mai cas dels consells dels de fóra, com no feren cas del fallo (*fallo*, senyors músics de Barcelona) que dictà el Consell Federatiu de la Federació de Sindicats de Catalunya. Aquests, tancats en llur absolutisme, sols faran cas de les pròpies conveniències, malgrat de totes les raons hagudes i per haver.

Són així; i si no, a les proves.

Els es riuen de tot: de nosaltres, de la Federació i de les disposicions d'uns i altres.

I encara hi ha qui els apoia!

Què hi farem? N'hi han tants d'humils, al món!

....

El soci Joan Ribalta, de Cardedeu, posa en coneixement de tots els conjunts que necessitin professor de piano o de *Jazz-band*, que està disponible.

El Premi Parramón

Per tractar-se d'un excel·lent company afil·liat al nostre Sindicat, copiem el que digué el periòdic local *La Gralla* en referència al premi Parramón obtingut per En Joan Coll.

«Ja avençavem, en nostra darrera edició, la nova de que el nostre conves el jove violinista en Joan Coll, havia sigut objecte de senyalada distinció. Efectivament; l'estudiós jove, deixeble predilecte del professor Juli Jarque, acudí al concurs, convocat amb el títol «Premi Parramón», essent només altres dos joves,—com ell coratjosos i amb ver amor per a l'art diví,—els que acudiren a la crida feta als professors de violí, que són innumbrables a la nostra terra.

El concurs consistia en la interpretació del concert en *mi menor*, de Mendelssohn, per a violí, amb acompanyament de piano, i del *largo* de la Sonata V, de Bach, per a violí sol. I el premi únic que s'oferia al guanyador, era un violí amb son corresponent arc i estoig, valorat en més de mil pessetes, donat per la casa de música Parramón, organitzadora del concurs.

En Coll acudí a aquest, acompanyat del notable mestre pianista N'Aureli Font, i posà tant amor a la feina i fou tan ben secundat pel seu acompanyant, que des dels primers moments tots els concurrents a la Sala Mozart, que és on es celebrà el certàmen, judicaren ja unànimament a son favor el resultat.

Entre la concurrència hi havia bon nombre de conveïns nostres, amics del jove concursant, que participaren del seu triomf en fer-se públic el judici emès pel Jurat, compost aquest per l'eminent mestre belga Mateu Crickboom, els grans concertistes Francesc Costa i Eduard Toldrà, el celebrat guitarrista Miquel Llobet, el crític Franck Marshall i altres més que ara no recordem. El fallo del jurat fou per unanimitat, segons proclamà en Francesc Costa, en fer-lo públic.

La Gralla que segueix amb veritable joia els avenços de tots els fills de Granollers, en tots els ordres de la vida, sent goig inefable avui en posar en lloc d'honor el retrat del jo-

ve estudiós que ha sapigut distingir-se d'aïtal manera en tan important concurs. I creiem que això serà un estímul més perquè perseveri en el camí emprès per a assolir una més depurada perfecció.

Ahora, ens plau felicitar al mestre Font, per la part que li correspon en l'èxit obtingut.

Altes i baixes

Altes

Han ingressat socis de número d'aquest Sindicat, des del gener de l'any corrent, els senyors Manuel Glanadell, Eduard Tormo i Antoni Bach, de Granollers; Joan Ribalta, de Cardedeu; Feliu Soler, de Sant Feliu de Codines; Antoni Godo, Joan Godo, Joaquim Monràs, Francisco Mellado, Jaume Julià, Andreu Ferrer, Esteve Xarbau, Salvi Pomareda, Pere Mont, Joan Aliu i Amadeu Oller, de Santa Coloma de Farnès.

Baixes

Melcior Mayol, Antoni Bruguès, Pere Llach, Esteve Bataller, Marià Bataller, Daniel Roderas, Francisco Salvadó, Joan Font i Joan Vilà Ferrer, de Granollers; Francisco Banchs (a) Paco, de Canet de Mar; Francisco Mellado, de Santa Coloma de Farnès; Josep Comas i Josep Calsada, de Sant Celoni.

...

Recomanem als senyors que formen el Consell federatiu de la Federació, així com també a les Juntes directives dels Sindicats federats, que es preocupin quelcom de la marxa de la mateixa, puix sembla que uns i altres la tinguin abandonada del tot.

Imp. Garrell : Clavé, 25 : Teléf. 117 : Granollers